

Rafael Benet, des del cafè d'en Biel:

l'origen del Museu de Tossa de Mar

són racons tranquils fora de ruta, muntanyosos, com Corbera, Sant Llorenç del Munt o Mura, o també costaners, com Tossa, sense oblidar l'etapa andorrana.

A Tossa hi va trobar una vida amable i tranquil·la que li va permetre pintar i recuperar les amistats i les tertúlies iniciades els anys de París. Durant una època determinada aquests

Rafael Benet
"Entre barques" (1928-1929)

viatges són freqüents, però a poc a poc aniran minvant i Tossa es convertirà en el nou punt de trobada, un punt que va deixar de ser-ho durant la guerra civil i que després ja no tornaria a ser igual.

D'aquestes tertúlies en va sorgir la idea de fundar el Museu de Tossa, projecte que tiraren endavant el pintor Georges Kars, l'escultor Enric Casanovas, l'arqueòleg Alberto del Castillo i el mateix Rafael Benet. Benet pensava en un museu que aplegués obres que fossin testimoni d'aquella modernitat que s'intuïa en les sensibilitats del moment, evitant qualsevol tipus d'adoctrinament provinent d'algunes de les avantguardes. Un museu plural, que mantingués la força i l'entusiasme que aquestes aportaven als diversos nuclis artístics en aquell moment. Un museu que aplegaria l'art contemporani d'aquell temps i que avui ens recorda amb cada pinzellada una època de gran impuls artístic, així com d'experimentació personal i apassionada de cada artista per trobar una manera nova d'expressar-se a través de l'art.

viatges són freqüents, però a poc a poc aniran minvant i Tossa es convertirà en el nou punt de trobada, un punt que va deixar de

Un museu d'art contemporani de caire internacional. Un museu que va posar en peu la colònia d'artistes que convivia en la *Babel de les arts*, ja que la major part dels seus fons provenen de les donacions que van fer els mateixos artistes que visqueren la revolució artística de la petita vila de Tossa.

En la crítica artística, aquesta diversitat provocada per l'art de les avantguardes fa que Benet s'obri a la modernitat i que estigui al dia de cada novetat. Aquesta feina li ho requereix, requereix estar fresc, obert i alerta al constant moviment, al flux

Rafael Benet
"El cafè d'en Biel, l' hora del cafè (detall)" (1947-1949)

dels nous corrents. Pel que fa a la seva obra com a pintor, Benet se sent lligat en aquests anys amb la pintura de Créixams i Kars, influenciats també per l'escola de París, per un estil que creix dins una modernitat moderada, amb trets de les avantguardes i sense lligams amb la tradició figurativa. Pren la pintura com un motiu de felicitat de la vida, i això ho veiem a la seva obra, en les composicions de grup, entaulats, immersos en la conversa, sota la llum del dia o de la nit jugant amb una varietat de vius colors que ens evoquen un instant afable i feliç. Amb una pinzellada més fresca i rejuvenida.

Rafael Benet
"El Cafè d'en Biel, l' hora del cafè" (1947-1949)

Aquests trets són visibles als diferents treballs realitzats sobre el Cafè d'en Biel i les seves tertúlies, les composicions costumistes de grup, on sembla que puguem